

Núm. 536 - Abril de 2013

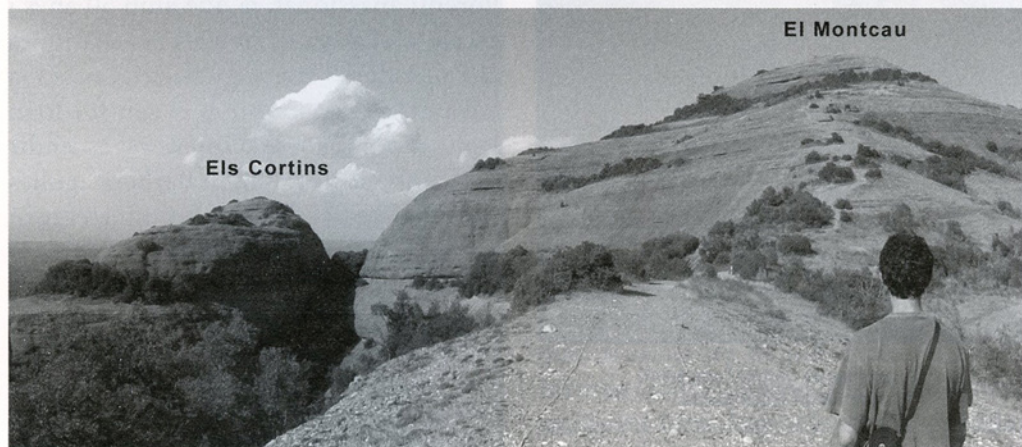
Vacarisses

BALCÓ DE MONTSERRAT

Per una comunitat de fe i amor, oberta a tots, acollidora i fraternal

Rèquiem per la Capella dels Cortins

(Massís de Sant Llorenç del Munt i L'obac):

Situació dels Cortins a l'oest del Montcau. Foto: Òscar Masó García.

El passat mes d'agost de 2012 vàrem descobrir amb tristesa que la capella del turó dels Cortins havia estat sostreta, després de romandre més de 40 anys dalt d'aquest emblemàtic cim del massís de Sant Llorenç del Munt i l'Obac, situat a l'Oest del Montcau i a dins del terme municipal de Mura. Aquest enorme turó no es pot pujar caminant i es requereixen bones dosis de grimpada per assolir-lo.

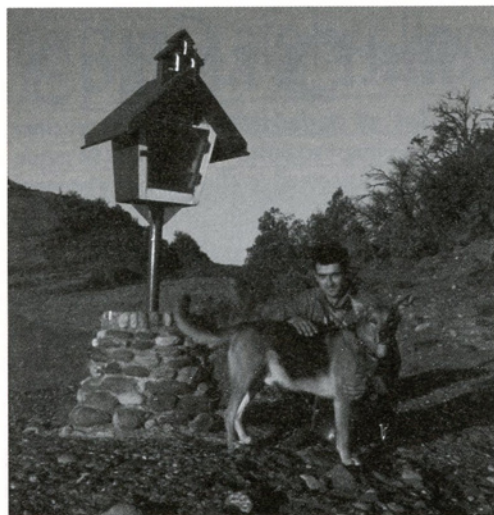
L'artesanal i bonica capelleta, estimada per tots els excursionistes, estava impregnada d'una sentida història de nobles valors, com ara la companyonia, el sentiment i la germanor entre les persones, així com l'estimació pels animals. La seva desaparició se suma, malauradament, a la d'altres gentils capelletes del massís com la memorable i delicada obra del Pujol de

la Mata i la capella del coll de Boix. Fins i tot ha desaparegut, als mateixos Cortins, una placa dedicada a un excursionista que tristament va morir en el mateix lloc en el que es va erigir el seu recordatori.

És per això que us fem cinc cèntims de la història d'aquesta capella: per a que no caigui en l'oblit injust:

L'origen de la capella i els Quatre i Picu:

La història va començar el tempestuós dia 5 de desembre de 1971: aquell matí, quatre amics i un gos portaren a peu des del centre de la ciutat de Sabadell fins a dalt dels Cortins una capella construïda per un dels membres de la colla durant una convalescència quirúrgica. Varen anar fent torns cada 2 quilòmetres, amb la capella posada a

La capella dels Cortins l'any 2000.
Foto: Òscar Masó García.

l'esquena com si fos una motxilla, fins anar a pujar-la a dalt dels Cortins tot plovent i nevant. Hi va acudir més gent, però es va haver de resguardar del mal temps en una balma.

Aquests quatre amics, fortament lligats per l'amistat i l'amor per la Natura i la muntanya, formaren la colla dels Quatre i Picu, essent el "Picu" el seu gos inseparable.

La figura del "Pep":

L'ànima de la colla fou l'entranyable Eduard Prunera Filella (1924 – 1988), soci de la UES de Sabadell i conegut com a "Pep" dins dels mons de la muntanya i de la sardana, les seves dues grans aficions. De tarannà obert i altruista, ell va ser qui va construir la capella dels Cortins i va endegar les trobades anuals en aquest emblemàtic cim. Vivia a Sabadell, on primer hi tenia

una botiga i després va treballar en el sortidor de benzina de l'avinguda Onze de Setembre d'aquesta ciutat.

El Pep també fou un escalador sant-llorençí apassionat, ja que amb 50 anys i escaig d'edat va obrir vies acrobàtiques al Paller de les Fogueroses, Ses Corts i la cova del Frare junt amb el seu fill Joan i altres companys. A més, va ascendir junt amb l'històric Josep Barberà agulles insòlites com la de la Marabunta, el turó del Boc i una agulla que va ser dedicada a la seva persona: l'agulla del "Pep".

Les trobades al voltant d'una petita meravella:

L'èpica pujada de la capella va suposar el punt d'inici d'una amical trobada anual dalt dels Cortins, que primer se celebrava a principis de desembre i més tard al juny. Cada any, amics, familiars i qualsevol persona que s'hi volia apuntar, anaven a rendir homenatge a la capella i als valors de l'amistat representats pels Quatre i Picu, tot fent una missa i una ballada de sardanes al voltant de l'obra del Pep. A més a més, el mateix Pep elaborava minuciosament en el seu taller un simpàtic recordatori per cadascun dels assistents de la trobada.

Any rere any, els Quatre i Picu van anar cuidant i conservant la capella, embellint l'obra amb campanetes i altres detallets treballats amb delicadesa. Dins d'ella s'hi conservava una imatge de la Moreneta i també un fantàstic llibre de registre, acompanyat de multitud de llapis i maquinetes de colors, que la colla anava reposant periòdicament

L'Eduard Prunera "Pep" sota l'antiga capella i amb el llibre de registre. Font: llibre dels Cortins.

(s'hi varen posar més de 20 llibres al llarg de l'existència de la capella!). Excursionistes, passejadors, famílies senceres amb infants il·lusionats, escaladors i enamorats de la natura i del

massís escrivien en el llibre dels Quatre i Picu amb respecte i sentiment. Aquells llibres feien goig de llegir i omplien l'ànima d'esperança i futur, sobretot en contemplar els dibuixos de colors traçats per la innocent quitxalla.

El viu record d'un llegat immaterial:

Després de la mort del "Pep" i de l'acabament de les trobades, els Quatre i Picu varen mantenir el compromís d'homenatjar aquesta bonica història d'amistat amb la conservació de la capelleta i el seu llibre, uns símbols materials que, si bé ja no hi són entre nosaltres, formen part ensem amb un sentiment universal i inesborrable de pau, solidaritat, respecte i amor per la muntanya que el "Pep" i els Quatre i Picu varen saber transmetre'ns i que tots nosaltres portarem dins del cor per sempre.

**Albert Masó Garcia
i Òscar Masó Garcia**

*Agraïments: a la Montserrat Barberà
i al Josep M. Torras Homet*

Vacarisses

Amb el suport de:

6912 Vacarisses
Carrer Major, 1
08233 Vacarisses
Telf. 938312310
Fax 938280924
Horari: De dilluns a divendres,
de 08:15 a 14:00h
Dijous tarda,
de 16:30 a 19:45h